

بررسی هفته نخست لیگ ملت‌های والیبال در گفت‌وگو «جوان» با محمدرضا تندروان:

جوانگرایی خرج دارد

تور، سرویس یا مدیریت لحظات حساس مسابقه؟

بخشی از مسئله دریافت بود، اما شاید بیشترین چیزی که در دو بازی اول دیده شد، ضعف در حمله سرعتی و دفاع وسط بود، مخصوصاً در بازی دوم. مطمئناً آنالیز روی حمله سرعتی و پایپ بود که موفق نشدیم. در نهایت وقتی بازی به ۴ و ۲ انتقال پیدا کرد، توانستند بازیکنان ما را کنترل کنند. این اصل قضیه بود و هنوز هم پاشنه آشیل کار ماست. اما بازی کردن با توپ‌های آسان هم مسئله مهمی بود، مخصوصاً در بازی با بلغارستان می‌توانستیم شرایط بهتری داشته باشیم. توپ‌های آسانی به زمین ما آمد، اما عدم هماهنگی باعث شد هر دو ست را از دست بدهیم. در بازی با بلغارستان با سرویس آنها را تحت فشار قرار دادیم، اما در نهایت آنها توانستند با توپ‌های یال، امتیازات خود را بگیرند و سرویس‌های ما را کنترل کنند.

در کل، در دو بازی نخست که با شکست همراه بود، مشکل ایران بیشتر کیفیت فردی بازیکنان بود یا نظم و سیستم تیمی، خصوصاً که سرمربی تیم هم از شکل کار تیمی به شدت شاکی بود.

وقتی درباره دریافت صحبت می‌کنیم، باید این مسئله را هم مدنظر قرار دهیم که دریافت‌کننده‌ها باید مدت طولانی کنار هم باشند، اما ما فقط یک بازی داشتیم و بعضی از بازیکنان هم لژیونر بودند و چند جلسه بیشتر تمرین نکرده بودند. به همین دلیل هم بود که به وضوح دیدیم اوضاع بازی به بازی تغییر کرد و در بازی سوم شرایط دریافت و حمله هم بهتر شد. مطمئنم از اینجا به بعد هم بهتر خواهد شد و اتفاقات بهتری می‌افتد. اصلی‌ترین قضیه هماهنگی خط دریافت ما بود که بازی به بازی بهتر شد و حمله سرعتی هم در بازی سوم کاملاً شرایط بهتری پیدا کرد.

البته یک مسئله دیگر هم وجود دارد، اینکه ما دومین تیم جوان این رقابت‌ها هستیم، به طوری که یک رسانه لهستانی در واکنش به دیدار ایران و برزیل، پیروزی سلسائو را حاصل برتری تجربه تیم جوان و در حال بازسازی ایران دانسته بود. فکر می‌کنید واقعاً ما در دو بازی نخست هزینه جوانگرایی را دادیم؟

قطعاً همین طور است، اما وقتی درباره دومین تیم جوان لیگ صحبت می‌کنیم، باید توجه داشته باشیم تقریباً همه تیم‌ها در هفته اول از بازیکنان جوان استفاده کردند. درست

هفته نخست لیگ ملت‌های والیبال با نتایج خوبی برای ایران همراه نبود، اما بعد از دو باخت تلخ، پیاتزا توانست در مصاف با آرژانتین نوار ناگامی‌های تیمش را پاره کرده و اوضاع را تغییر دهد. موفقیتی که به‌زعم کارشناسانی چون تندروان، حاصل افزایش هماهنگی تیمی، حفظ تمرکز در لحظات حساس و توجه بیشتر به جزئیات فنی بود. کارشناسی که البته تأکید دارد با توجه به جوان بودن تیم و نداشتن بازی‌های تدارکاتی، باید برای قضاوت درباره این نسل از والیبالیست‌ها صبور بود.

تیم ملی والیبال ایران در اکثر تورنمنت‌های مهم شروع خوبی ندارد و این امر تبه نیز تک عادت نکرده. دلیل این روند ناکام و تکراری چیست؟

در گذشته دلیل این اتفاق دور بودن ما از اتفاقات خوب دنیا بود. بازیکنان به واسطه باشگاه‌های خود تجربیات خوبی از حضور در مسابقات مهم بین‌المللی کسب می‌کنند و این مسئله به آنها کمک می‌کند تا در تیم‌های ملی خود عملکرد بهتری داشته باشند، اما شما نگاه کنید تیم‌های باشگاهی ما تا چه اندازه در اینگونه رقابت‌ها حضور دارند. شاید یکی، دو تیم آن هم هر شش ماه یک‌بار یا بیشتر. البته آنچه گفته شد برای گذشته بود و امسال داستان کاملاً متفاوت است. در این دوره از لیگ ملت‌ها نمی‌توان به تیم ملی برای شروع کارش ابراز گرفت و باید به تیم ملی حق بدهیم، چرا که در شرایطی خاص و عملاً بدون هیچ بازی تدارکاتی راهی مسابقات شد و پرواض بود که نتواند شروع پر قدرتی داشته باشد. هر چند شخصاً بر این باورم که نسبت به نسل‌های گذشته، شکل شروع بازی با برزیل به نظر من خیلی خوب بوده هم از نظر رفتاری، هم حسی و هم از نظر بازی که حتی می‌توانستیم آن را ببریم، اما بنا به دلایلی که اشاره کردم میزان برنده بازی شد. برابر بلغارستان هم شرایط آفتاب که می‌خواستیم نبود، ولی در مصاف با آرژانتین توانستیم با ارائه یک نمایش جذاب و کسب امتیاز، ناگامی در دو بازی نخست را جبران کنیم و فکر می‌کنم روز به روز بهتر خواهیم شد.

خواهیم شد، مشکل تیم ملی در مصاف با برزیل و بلغارستان در کدام بخش مشهودتر بود؟

در بحث، حمله، دفاع روی

نوسان زیاد بلای جان والیبال ایران

فریدون حسن
برخوردار از یک روند ثابت در نتیجه‌گیری و داشتن اعتمادبه‌نفس و روحیه بسالا یکی از فاکتورهای مهم کسب موفقیت و پیروزی برای یک تیم ورزشی است. زیاد دیده شده تیم‌هایی که یک بازی خوب هستند و یک بازی افتضاح و همین روند باعث شده نتوانند درست برنامه‌ریزی کرده و به اهداف خود دست پیدا کنند. نکته پیداست چنین تیم‌هایی در بزنگاه‌ها نمی‌توانند خود را جمع‌وجور کرده و امتیازهای لازم را به دست آورند. یعنی درست در جایی که باید ببرند می‌بازند و بعد درحالی که کسی توقع پیروزی از آنها ندارد، پیروز می‌شوند. ماجرای تیم ملی والیبال ایران در لیگ ملت‌های والیبال هم سال‌هاست که اینگونه رقم می‌خورد. لیگ ملت‌های ۲۰۲۶ هم از این قاعده مستثنی نبود و همه دیدیم در پایان هفته اول ایران با نوسان بالا چگونه نتیجه گرفت. اینکه یک بازی خوب باشیم و یک بازی بد برای تیمی که حالا از قدیمی‌ها و با تجربه‌های لیگ ملت‌های والیبال محسوب می‌شود اصلاً چیز خوبی نیست. هر چند که نباید در این میان از شرایط خاص حاکم بر کشور و درگیری آن در جنگ با امریکا و رژیم صهیونیستی گذشت. اما همانطور که گفتیم این عادت بد تنها مربوط به مسابقات کنونی نمی‌شود و سال‌هاست که والیبال ایران با آن درگیر است.

طی تمام سال‌های گذشته شاهد بوده‌ایم که والیبال ایران لیگ ملت‌ها را به بدترین شکل ممکن و با شکست‌های عجیب‌وغریب شروع کرده است. این عادت در لیگ ملت‌های ۲۰۲۶ هم ترک نشد تا حتی داد سرمربی ایتالیایی تیم هم بابت این جریان به آسمان بلند شود. نگاهی به اشتباهات و نوع از دست دادن امتیازها در بازی‌هایی که با شکست پشت سر گذاشته شده ثابت می‌کند که ما هیچ‌گاه از شکست‌های قبلی درس نگرفتیم و همچنان به روند پرتوسان و سینوسی خود ادامه می‌دهیم و چشم امید به لغزش حریفان داریم نه توانمندی‌ها و قابلیت‌های خودمان. در معدود زمان‌هایی هم که به خودباوری می‌رسیم و در مسیر درست حرکت می‌کنیم، به جای ادامه مسیر درست خیلی زود به همان ریل سابق برمی‌گردیم و فرصت‌سوزی می‌کنیم.

هفته اول لیگ ملت‌های ۲۰۲۶ هم در چنین حال و هوایی برای والیبال ایران تمام شد و حالا چیزی حدود ۱۰ روز فرصت داریم تا خود را آماده هفته دوم این رقابت‌ها کنیم. نکته پیداست هر چه جلوتر می‌رویم فرصت اشتباه نخواهیم داشت و باید به سر و شکل تیم‌مان سر و سامان دهیم. سرمربی تیم ملی بعد از مسابقات مقابل بلغارستان جمله‌ای گفت که واقعیت تیم ما بود. پیاتزا گفت: «انها می‌خواستند خودشان شانس را حفظ کنند، در حالی که ما منتظر بودیم اتفاقی از طرف آنها بیفتد.» بیان این جمله یعنی اینکه پیاتزا هم متوجه شده ما به جای تکیه بر قابلیت‌های خود چشم امید به اشتباهات رقیب داریم. اینکه او در اصلاح این روند اشتباهه جقدر موفق بوده، تنها با شروع مسابقات از هفته اول باشد و تیم ملی والیبال ایران یک روند ثابت و موفق‌آمیز را در آن طی کند و بسا اقتدار گام به هفته سوم بگذارد، در این‌ها هم با امتیازها را یکی پس از دیگری از دست بدهد و کارش با بازی‌های آخر کشیده شود. امیدواریم این هفته، هفته متفاوت باشد؛ هفته‌ای که به جای منتظر اشتباهه رقیب ماندن، به قدرت خودمان اتکا کنیم و پیش برویم.

استرس ناشی از باخت، خودش باخت‌های بعدی را به همراه می‌آورد. اما الان فکر می‌کنم شرایط متفاوتی را تجربه خواهیم کرد. بسا وجود این باید منطقی به بازی‌ها نگاه کنیم و صرفاً چون یک تیم را باید منتظر نداشتیم تا به این اتفاق بیفتد. باید هر بازی را جداگانه آنالیز کرد.

یعنی در دو بازی اول چسبون در کنترل لحظه‌های حساس موفق نبودیم، باختیم؟

دقیقاً خوب که نگاه کنید، می‌بینید مقابل برزیل هم سه ست نزدیک داشتیم، اما باختیم. درست برخلاف نتایجی که مقابل آرژانتین رقم خورد.

پس یعنی بازی با آرژانتین نشان دادفاصله ما با تیم‌های مطرح دنیا خیلی هم زیاد نیست.

دقیقاً همین‌طور است. همین الان داشتیم بازی اسلوانی و کوبا را نگاه می‌کردم. کوبا شرایط سختی را تجربه می‌کند و پنج، شش بازیکنش را نیاورده، اما فقط کمی تمرکز خود را از دست داد. اگر ما هم در بازی‌های سخت توانیم تا لحظه آخر تمرکزمان را حفظ کنیم، می‌توانیم به نتایج بهتر امیدوار باشیم. فکر می‌کنید این پیروزی از نظر روحی و روانی تأثیری روی تیم جوان ایران در ادامه مسیر خواهد داشت؟

صددردص. این برد باید برای ما اتفاق می‌افتاد و در بهترین زمان ممکن به دست آمد. در غیر این صورت

است که در فهرست‌شان بازیکنان با تجربه دارند، اما در این هفته به جوان‌ها میدان دادند. حتی بلغارستان هم یکی از جوان‌ترین تیم‌ها بود، اما جوانگرایی تاوان دارد و فکر می‌کنم ما در یکی، دو بازی این تاوان را داشت و ممکن است باز هم این اتفاق بیفتد. نگاهی به بازی‌های هفته نخست، اولین چیزی که به ذهن می‌رسد نوسان تیم ملی است. بعد از دو باخت تلخ، اما در مصاف با آرژانتین شاهد یک تغییر شگفت‌انگیز بودیم، نه صرفاً چون بازی با برتری تیم ملی والیبال ایران به پایان رسید، بلکه به دلیل تحول در عملکرد تیم.

درباره بازی آرژانتین اگر بخواهیم صحبت کنیم، ست اول هم بسیار نزدیک بود، ۲۵ بر ۲۳. طبیعتاً قدرت تیم حریف هم تأثیر زیادی دارد. مثلاً بلغارستان نیکولوف را دارد، اما آرژانتین بعضی بازیکنان شاخص خود را نداشت. این تفاوت‌ها وجود داشت و ما توانستیم از این نقطه آرژانتین استفاده کنیم. شاید اگر آرژانتین با ترکیب کاملش بازی می‌کرد، شرایط کمی متفاوت می‌شد. همانطور که تیم‌های مقابل از شرایط ما استفاده می‌کردند. ما هم در بازی با آرژانتین از شرایط آنها استفاده کردیم، ست اول را بردیم و در نهایت بازی را تحت کنترل گرفتیم. بحث نوسان نیست، بحث تفاوت بازی‌هاست. در دو بازی نخست تمرکزمان را در لحظات حساس از دست می‌دادیم. در ست دوم

نگاهی به عملکرد پرتوسان شاگردان پیاتزا در هفته اول لیگ ملت‌ها

خودباوری والیبال ایران را نجات می‌دهد

راز دست بدهند، برای جبران دو باخت متوالی متحد شدند. تیم ملی ایران در لیگ جهانی و پس از آن لیگ ملت‌ها، همواره حریفان بزرگ را به در دسر انداخته و دست به کارهای بزرگ زده است. در این وضعیت رویارویی با آرژانتین می‌توانست سسکوی پرتابی باشد برای والیبال ما تا نوار ناگامی‌ها پاره کند و به روزهای خوب خود نزدیک شود.

پیروزی ۳ بر صفر برابر البی‌سلسسته از نان شب هم برای ما واجب‌تر بود. چرا که اگر هت‌تریک باخت به نام ایران ثبت می‌شد، علاوه بر سقوط در رنکینگ جهانی، روحیه بازیکنان برای به پایان رساندن مسابقات این هفته به حداقل می‌رسید. این برد با نتایج ۲۵ بر ۲۳، ۲۵ بر ۱۹ و ۲۵ بر ۲۳ به ثبت رسید. تیم ایران به این پیروزی شیرین در لیگ ملت‌ها نیاز داشت تا در مصاف با بلژیک حریف آخرش روحیه لازم را داشته باشد. دیداری که با باخت ما همراه بود تا هفته اول با ۳ باخت و یک پیروزی برای ایران تمام شود.

با این وجود توجه به برخی واقعیت‌ها و ضعف‌های موجود ضروری است. شاگردان پیاتزا ست‌های اول و سوم را تنها با برتری ۲ امتیاز به سود خود تمام کردند. در حالی که در ست دوم با ۶ امتیاز اختلاف پیروز شدند. عملکرد پرتوسان ملی‌پوشان به فوت خود باقی است و فرقی نمی‌کند حریف یکی از بهترین‌های لیگ ملت‌ها باشد یا نه. نکته دیگر اینکه آرژانتین ۷ امتیاز از دفاع روی تور به دست آورد، ولی ایران حتی یک امتیاز نیز در دفاع کسب نکرد. از سویی دیگر عملکرد ما در حملات بهتر از رقیب بود و از این طریق توانستیم برتری‌مان را مقابل آرژانتین حفظ کنیم.

برخلاف انتظارات، سرمربی ایتالیایی تأکید کرد تیمش هیچ تغییر خاصی نداشته و فقط با بازیکنان بیشتر صحبت شده است. در حقیقت پیاتزا نیز به خودباوری و اعتماد به نفس خود اکتفا کرد. می‌داند آنها در دو بازی نخست چه اشتباهات خنده‌دار و دور از انتظاری انجام داده‌اند. بازگشت روحیه به تیم و ایمان به پیروزی، فاکتورهای مثبتی است که قبل از جدال با آرژانتین به کمک تیم ملی آمد و نتیجه‌اش در زمین کاملاً مشهود بود. با حفظ این روند، به حداقل رساندن اشتباهات و تمرکز بیشتر تیم ملی می‌تواند با قدرت بیشتری به استقبال فرانسه، امریکا، ژاپن و کوبا (حریفانش در هفته دوم رقابت‌ها) برود.

آماده و مدعی بلغارستان قد علم کرد. جدا از بحث امتیازآوری و عملکردی که تیم حریف داشت اشتباهات سریالی و مداوم نفس تیم‌را در جدال دوم گرفت. تعداد اشتباهات بازیکنان بسیار زیاد بود تا جایی که روپرتو پیاتزا در پایان مسابقه ناراضی‌اش از این موضوع را صراحتاً بیان کرد. در واقع پیاتزا با تجربه بالایی که دارد می‌داند پیروزی حق بلغارستان بوده. سرمربی بعد از این عملکرد ضعیف بازیکنانش را مجبور کرد در رختکن بمانند تا در جلسه طولانی پشت درهای بسته نکات مهمی را به آنها گوشزد کند. عملکرد پرتوسان و سینوسی از جمله مسائلی است که پیاتزا نسبت به آن انتقاد داشت.

خودباوری و پیروزی
برخلاف بازی با برزیل، بلندقلمتان باخت به بلغارستان را خیلی زود فهم کردند و به جای اینکه روحیه‌شان

اختلاف در شروع مسابقه خیلی عجیب نبود. ولی فراموش نکنیم در همین ست ایران ۲۱ بر ۱۹ از برزیل پیش افتاد اما موفق به حفظ برتری خود نشد. انتظار بازگشت به بازی و جبران این شکست را در ست دوم داشتیم. بازیکنان بازی را به تسلاوی کشاندند، ولی درست زمانی که فکر می‌کردیم سرنوشت این جدال دست ایران افتاده، دوباره ورق برگشت!

امتیازهای از دست رفته در ست سوم آنقدر زیاد شد که اختلاف به ۱۰ امتیاز رسید! اشتباهات متوالی و پایین بودن اعتمادبه‌نفس از دلایل اصلی ثبت این نتیجه بودند. عجیب‌تر اینکه در ست چهارم ملی‌پوشان به خودشان آمدند و در میانه بازی ۱۸ بر ۱۴ از برزیل پیشی گرفتند، ولی باز هم قادر به حفظ این برتری نبودند و هم ست را واگذار کردند و هم نتیجه بازی را. برای موفقیت مقابل تیمی که ۳ طلای المپیک و ۳ قهرمانی جهان را در کارنامه دارد، تمرکز، روحیه و خودباوری فاکتورهای مهمی است که متأسفانه تیم ما در مصاف با برزیل نداشت. البته سرمربی ایتالیایی خیلی از این باخت ناراحت نشد، چرا که معتقد بود سال قبل ۳ صفر به برزیل باختیم و امسال ۳ بر ۱.

ناکام در زور آزمایی با نایب‌قهرمان جهان
بلغارستان تیم سرسختی است و به سادگی دست از تلاش بر نمی‌دارد. بلغارها در مصاف با ایران روحیه برتری و حسن جنگندگی‌شان را از دست ندادند و از ابتدا تا انتهای مسابقه قدرت‌شان را به ما دیکته کردند. نایب‌قهرمان جهان با اینکه در بازی اول ۳ بر ۱ یک به بلژیک باخت، ولی با تکیه بر توانایی‌های خود و صلبت ضعف‌های تیم ایران، نخستین برد در هفته اول لیگ ملت‌ها را برابر تیم ما داشت کرد. به وضوح مشخص بود بازیکنان کشورمان باخت اول را هضم نکرده و هنوز در شوک شکست مقابل برزیل هستند. در چنین شرایطی قطعاً رویارویی با بلغارستان مدعی از همیشه سخت‌تر بود. نتایج

گفت‌وگو
دنیا حیدری

هفته اول لیگ ملت‌های والیبال با سختی و فرصت‌سوزی‌های زیاد برای شاگردان پیاتزا به پایان رسید.

تیم ملی والیبال ایران اگرچه با ارائه چند بازی قابل قبول ثابت کرد هنوز به یکی از تیم‌های خطرناک و پر قدرتی لیگ ملت‌هاست، اما ادامه عملکرد پرتوسان تیم ملی هفته اول کار را برای ادامه رقابت‌ها سخت خواهد کرد. با پایان هفته اول رقابت‌ها، فرصت خوبی برای احیا، ریکاوری و برطرف کردن ضعف‌های تیم به‌وجود آمده و اینجاست که نقش کادرفنی در برنامه‌ریزی برای بازی‌های آینده پررنگ‌تر از همیشه خواهد بود.

سد بلند برزیل

بازی‌های اول آن هم در تورنمنت‌های بزرگ همیشه سخت است و یک نتیجه خوب می‌تواند شروعی امیدوارکننده برای تیم‌های مدعی رقم بزند. به همین خاطر جدال با برزیل اهمیت دوچندانی داشت. با توجه به شرایط خاص کشور، تیم ملی ایران زمان زیادی را از دست داد و برنامه‌های از پیش تعیین شده دستخوش تغییرات زیادی شد؛ بالاخص در بحث دیدارهای تدارکاتی. تیم کشورمان قبل از شروع رسمی مسابقات فقط یک بازی تدارکاتی برگزار کرد و آن هم مقابل برزیل بود. در حالی که

